

Hajtások

Hajtások címmel új rovatot indítottunk gyerekeknek, mégpedig a *Bor* Közösség családjába tartozó gyerekek közreműködésével. Másokat is buzdítunk, hogy kisebb írások vagy rajzok beküldésével, vagy egyszerűen csak ötletekkel vegyenek részt e rovat alakításában. (Anyagokat beküldeni Kollár Gabriella címére lehet: osa.gabi.62@gmail.com.)

Karácsonyi dallam

Egy téli éjszakán lágy dallam született. Először csak halvány foszlányként motoszkált a zeneszerző fejében, majd egyre inkább felerősödött. Nem hagyta nyugodni a gazdáját, minduntalan odatolakodott a tudatába. Megzavarta az álmát, próbálta felébreszteni, ám Leoni hasra fordult, és aludt tovább. Ekkor megjelent előtte teljes pompájában a dallam. Nagyzenekari kíséretet is varázsolt magának, szívet-lelket gyönyörködtető muzsikát lopott Leoni fülébe. Addig-addig duruzsolt neki, míg álmában dúdolni kezdte a dallamot.

Erre aztán már Leoni is felébredt. Annnyira az álom hatása alatt állt, hogy hirtelen nem is tudta, hol van. Kótyagosan dúdolászta a finom zengésű dallamot. Amikor rájött, mit tesz, gyorsan leült az íróasztalához, és lekottázta a fejében született dalt. Fogta a gitárját, és rögtön eljátszotta. Nem volt elégedett. Megírta hát a kísérezőnet is, dobokkal, hegedűvel, furulyával. Aztán a furulyát mégis lecserélte szaxofonra, és írt még egy basszusgitár-szólamot. Talán most jó lesz – tette félre.

Délután megérkeztek a zenekar tagjai, Leoni azonnal megmutatta nekik az álomdalt. A fiúk is fellelkesültek, azon nyomban felvették lemezre, és beszavazták a készülő album anyagai közé.

Csak a kis dallam öröme nem volt felhőtlen. Érezte, hogy a zenekar megtett minden tőle telhetőt, hogy valóban szép dallá tegyék őt, mégis úgy érezte, valami hiányzik még. Hát persze, a szöveg! – eszmélt rá egyszerűen. Rá kell vennem őket, hogy írjanak nekem szöveget! – döntötte el a kis dallam.

Éjszaka aztán munkához látott. A zenekar mind a négy tagjának egyszerre jelent meg álmában. Hallották a muzsikát, amit ők maguk alkottak, szinte látták a hangokat... Színeket, képeket vetített eléjük... Amikor úgy gondolta, hogy már eléggé rá vannak hangolódva, szavakat suttogott a fülükbe, mondatokat, rímeket... Szinte szuggerálta őket, hogy írjanak hozzá verset. Leoni motyogott magában, felébredve azonban elfelejtette a szavakat. A fiúk sem emlékeztek az álmukra.

A kis dallam nagyon elszomorodott, és elhatározta, hogy keres magának szöveget.

Elment hát a költőhöz, hogy verset kérjen tőle. Befészkelte magát a fülébe, bármit csinált is éppen, nem hagyta, hogy akár egy pillanatra megfélekedzen őrá.

– Mit dúdolsz? – kérdezte Maika, a költő felesége.

– Nem tudom – felelte Raoul. – Valami kis fülbemászó dallam, fogalmam sincs, hol hallottam, de nem hagy nyugton.

– Szép. Csak nem fogsz átnyergelni zeneszerzőnek?

– Nem, nem! Arra képtelen lennék. A zenét csak hallgatni szeretem, de bennem versek laknak, nem dallamok. Ez is arra készíttet, hogy verset írjak rá. Úgy érzem, mintha sürgetne.

– Akkor írd meg azt a verset, drágám, talán megnyugszol tőle – biztatta Maika.

A költő maga elé tett egy tiszta lapot, és fogta a tollát... Belemerült a munkába, nem is hallotta felesége motoszkálását a konyhából.

Raoul hirtelen felkapta a fejét.

– Te is hallod, Maika?

– Leonitól jön – válaszolta a felesége. Kivette a tep-sit a sütőből. – A szomszédban zenélnek a fiúk. Készül az új lemezük.

– Azt hallgasd, mit játszanak! – szólította fel Raoul. – AZT a dalt! Ami nem hagy nyugodni, amihez épp most készültem el a verssel.

– Akkor megvan, hogy hol hallottad – nevetett rá Maika. – Azt mondd, kész a vers? Mutasd meg nekik!

– Áá... minek? Tudnak ők szöveget írni a dalaiknak, nem kellek én ehhez... – szomorodott el a költő, mert úgy érezte, nagyon jól sikerült a verse. – Az én versem megmarad versnek.

– Ha így akarsz... – egyezett bele látszólag Maika. Mégis folytatta. – Azért egy próbát megérne. Leoni nem fog megharagudni, hisz ismered. Hátha még örül is, hogy nem kell szöveggel vesződniük...

– Mondd csak, mondd neki! – biztatta a kis dallam Maikát. – Kell nekem az a vers. KELL!

Maika addig-addig duruzsolt a párja fülébe, míg Raoul beleegyezett. Maika néhány szelet süteményt rakott egy tányérra, és bekopogtak a szomszéd házba. A zenészek örömmel fogadták barátaikat.

– Megvan az utolsó dal a lemezhez! – újságolta Leoni. – Meghallgatjátok?

Az igenlő válasz hallatán mindannyian bevonultak a stúdiószobába, és a fiúk játszani kezdtek. Hát persze, hogy AZT a dalt! Raoul és Maika összenézett. A költő felállt, egy papírlapot vett elő a zsebéből, és a kottatartóra helyezte az énekes elé. Leoni nem hagyta abba a zenélést, gitározás közben futotta át az írást. A kis dallam azonnal lecsapott, rásimult a szövegre, a zenész szemén keresztül mászott a fülébe, egyesült dallá az agyában.

– Elölről! – adta ki a parancsot Leoni

Gitár pendült, dob pergett... és a kis dallam öröme felcsendült végre a DAL!

Fehér fenyő, havas ág,

Csikorgó fagy, jégvirág.

Ólmos égbolt, téli vág:

Szikrázó nap, gyöngyvirág.

Szőke kislány mosolyog,

Barna fiú felragyog.

Kézen fogva ballagnak,

Égből pelyhek hullanak.

Szent Karácsony ünnepén

Sok-sok fényes gyertya ég.

A Földre öröm költözik –

Szeretembe öltözik.

Eliza Beth

Karácsonyi szókereső

C	T	W	S	L	C	H	Ó	E	S	É	S
A	F	Y	N	O	S	C	Á	R	A	K	É
S	O	V	B	H	I	P	H	P	U	C	T
Z	Ú	A	J	O	L	G	A	S	Ü	S	E
E	A	R	E	K	L	A	Q	C	N	A	P
R	J	I	O	E	A	D	F	J	N	L	E
E	Á	W	M	Z	G	S	O	V	E	Á	L
T	N	Z	V	O	S	W	N	G	P	D	G
E	D	A	K	I	Z	O	H	A	S	Q	E
T	É	W	U	Q	Ó	G	K	B	R	Á	M
Z	K	G	Y	E	R	T	Y	A	F	C	G
Z	V	E	I	A	Ó	L	A	Y	G	N	A

Elrejtett szavak: **csillagszóró, szeretet, ajándék, gyertya, koszorú, hóesés, ünnepe, karácsonyfa, boldogság, család, meglepetés, angyal.**

Mi a szeretet?

Egy tudományos felmérés részeként kutatók megkérdezték néhány 4 és 8 év közti gyermeket arról, hogy szerintük mi a szeretet.

„Amikor a nagynak begyulladtak az izületei, nem tudott már előrehajolni, hogy kifesthesse a lábán a körmeit. Most mindig a nagypapa festi a nagyi körmeit, pedig neki is izületi gyulladás van. Ez a szeretet.” (Rebeka – 8 éves)

„Amikor szeret valaki, akkor máshogy mondja ki a nevedet. Valahogy érzed, hogy az ő szájában biztonságban van a neved.” (Zsolti – 4 éves)

„Ha nem gondolod komolyan, akkor nem is kéne kimondanod, hogy szeretlek. De ha komolyan gondolod, akkor szerintem sokszor ki kell mondani. Az emberek hamar elfelejtik.” (Júlia – 8 éves)

„A szeretet az, amikor anyu a legfinomabb csirkehúst odaadja apunak.” (Eszter – 5 éves)

„A szeretet olyan, mint amikor egy kicsi öreg néni és egy kicsi öreg bácsi még mindig barátok, még azután is, miután jól megismerték egymást.” (Tomi – 6 éves)

„A zongoravizsgámon egyedül voltam a színpadon, és nagyon féltem. Odanézttem a közönségre, és apu ott mosolygott és integetett. Csak ő mosolygott. Ezután már nem féltem.” (Csilla – 8 éves)

„A mamim jobban szeret engem mindenkinél. Senki más nem ad nekem esti pusztit, mielőtt elalszom.” (Klári – 6 éves)

„Ha jobban szeretnél szeretni, akkor egy olyan baráttal kezd, akit utálsz.” (Nikolett – 6 éves)

„A szeretet az, ami Karácsonykor a szobában van. Ha egy pillanatra abbahagyod az ajándékok kicsomagolását, akkor lehet meghallani.” (Robi – 7 éves)

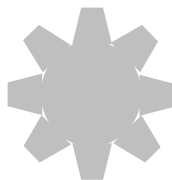
Forrás: KOINÓNIA, 2007. január

Hóemberes ceruzatartó

Hozzávalók:

- WC-papír guriga
- kartonpapír
- fehér papír, színes papír
- toll, ceruza
- ragasztó

1. A kartonpapíron rajzold körbe a guriga alját, körben rajzolj rá kis fülecskéket, és vágd ki.
2. Hajtsd be a füleket, és ragaszd a guriga aljára (érdemes kívül ragasztani). Ha nehezen ragad, celluluszal tekerd körbe.
3. A gurigát tekerd körbe fehér papírral, és ragaszd rá.
4. Vágj ki egy kb. 15 cm hosszú, 1 cm széles (színes) papírcsíkot, és ragaszd föl (kb. középre) sálnak.
5. Rajzolj szemet, száját, gombokat a hóemberre!
6. Vágj ki piros (vagy narancssárga) papírból orrot, csavard és ragaszd össze, hogy a vége csúcsos legyen, és ragaszd a hóemberre! Hagyd száradni!
7. Rajzolj 1 cm vastagon fekete csíkot a tetejére! (De egy kb. 16 cm hosszú csíkot is fölragaszthatsz.) – Kész is!

ELŐFIZETÉS – a befizetés módja megváltozik!

Tisztelettel kérjük Olvasóinkat, hogy legkésőbb **2018. január 31-ig** újítsák meg előfizetésüket. A lap ára a nyomdaköltség emelkedése miatt 300,- Ft, az éves előfizetés **1800,- Ft** lesz, illetve annak, aki postán kéri, a *postaköltséggel együtt 3000,- Ft*.

A befizetés lehetőség szerint **banki átutalással** a lapot terjesztő KISZE Bt. számlájára (számlaszám: 10918001-00000057-09540006), vagy az Unicredit Bank bármely fiókjában a fenti számlára történő **pénztári befizetéssel** történjék. Rózsaszín **belföldi postautalvánnyal** is lehet, ekkor a **KISZE Bt.** a címzett, és a **bankszámlaszámot** kell feltüntetni. Ez esetben kérjük olvashatóan ráírni az előfizető nevét, címét, és a közleményben azt, hogy „Érted vagyok”-előfizetés. – A terjesztéssel kapcsolatos bármilyen ügyben Gromon András főszerkesztőtől lehet tájékoztatást kérni.